

2.05 CÁC ANH EM CỦA GIÔ-SÉP TẠI AI CẬP

SÁNG THỂ KÝ 42-45

Giô-sép được bổ nhiệm làm người cai quản toàn bộ đất nước Ai Cập. Ông chịu trách nhiệm quản lý tất cả lương thực được thu hoạch trong bảy năm được mùa. Nhờ quản lý khôn ngoan, Giô-sép đã tích trữ được rất nhiều lương thực cho thời kỳ đói kém sau đó. Khi nạn đói xảy ra, người dân từ nhiều quốc gia khác nhau đến Ai Cập để mua lương thực. Giô-sép có thể giúp đỡ họ vì ông đã tin cậy Đức Chúa Trời và chuẩn bị kỹ lưỡng cho thời gian ấy.

Khi cha của Giô-sép là Gia-cốp nghe tin rằng ở Ai Cập có lương thực, ông bảo các con trai mình rời xứ Ca-na-an và đến Ai Cập để mua thức ăn. Mười người anh em của Giô-sép lên đường đến Ai Cập. Chỉ có người em út là Bê-nê-gia-min ở lại với cha.

Khi các anh đến và xin mua lương thực, Giô-sép nhìn thấy họ và nhận ra ngay đó là các anh mình. Nhưng các anh không hề nhận ra người đang đứng trước mặt chính là Giô-sép, em trai của họ. Giô-sép bắt đầu hỏi họ nhiều câu hỏi. Các anh kể rằng họ còn một người em trai ở nhà và trước đây cũng có một người em khác, nhưng người ấy không còn ở với họ nữa. (Người em đó chính là Giô-sép.) Sau đó, Giô-sép nói: “Hãy chứng minh rằng các anh là những người trung thực. Hãy trở về nhà và đưa người em trai út của các anh đến đây.”

Các anh em trở về nhà gặp cha mình là Gia-cốp. Họ kể lại rằng người cai quản Ai Cập đã yêu cầu họ đưa Bê-nê-gia-min trở lại Ai Cập cùng mình. Gia-cốp vô cùng buồn bã và lo lắng. Ông sợ sẽ mất Bê-nê-gia-min như đã từng mất Giô-sép. Tuy nhiên, cuối cùng ông vẫn để Bê-nê-gia-min đi, vì nếu không có lương thực thì cả gia đình chắc chắn sẽ chết đói.

Khi tất cả các anh em đến Ai Cập và gặp Giô-sép, họ rất ngạc nhiên và lo sợ. Giô-sép đã ra lệnh đưa họ đến nhà mình. Họ nghĩ rằng có lẽ mình đã làm điều gì khiến ông không hài lòng. Dù vậy, họ không còn lựa chọn nào khác ngoài việc đi theo. Giô-sép đã chuẩn bị một bữa tiệc lớn để tiếp đón họ. Ông nói: “Đừng lo lắng. Hãy an lòng.” Các anh em cúi mình trước mặt Giô-sép và dâng cho ông những món quà mà cha họ là Gia-cốp gửi đến. Sau đó, Giô-sép lại bắt đầu hỏi han họ.

“Cha các anh có khỏe không? Và đây có phải là người em trai út mà các anh đã kể với ta không?” Khi nhìn thấy các anh em mình, đặc biệt là Bê-nê-gia-min, Giô-sép xúc động đến nỗi phải đi vào một phòng riêng để khóc. Sau đó, Giô-sép nghĩ ra một kế hoạch. Ông bảo các đầy tớ bí mật đặt một chiếc chén bạc vào trong bao hành lý của Bê-nê-gia-min. Sau khi các anh em rời Ai Cập để trở về nhà, Giô-sép sẽ cho người đuổi theo và buộc tội họ đã lấy cắp chiếc chén. Khi họ bị đưa trở lại, Giô-sép hỏi: “Ai đã lấy cắp chiếc chén bạc của ta? Người nào mang theo chiếc chén ấy sẽ phải ở lại Ai Cập và trở thành nô lệ của ta.”

Các anh em vô cùng sợ hãi khi chiếc chén bạc được tìm thấy trong hành lý của Bê-nê-gia-min. Người anh tên là Giu-đa bước lên và nói: “Xin ngài đừng giữ Bê-nê-gia-min làm nô lệ. Xin hãy để tôi ở lại thay cho em ấy. Cha chúng tôi đã già yếu, và chắc chắn ông sẽ đau buồn đến chết nếu Bê-nê-gia-min không trở về nhà.”

Lúc đó, Giô-sép không thể tiếp tục giấu thân phận của mình nữa. Ông nói với các anh: “Ta chính là Giô-sép, em trai của các anh đây!” Rồi ông tiếp tục: “Đừng buồn hay tự trách mình vì đã bán ta cho những người lái buôn Ai Cập nhiều năm trước. Đức Chúa Trời đã có một kế hoạch để đưa ta đến đây, để ta có thể cứu sống các anh và gia đình chúng ta trong thời kỳ đói kém này.” Sau đó, Giô-sép bảo các anh: “Hãy trở về nhà, đưa cha chúng ta và toàn thể gia đình đến đây. Hãy mang theo cả đàn gia súc của các anh. Ta sẽ chuẩn bị một nơi tốt đẹp để mọi người sinh sống trong suốt quãng đời còn lại.” Giô-sép cũng tặng cho các anh nhiều quà tặng quý giá.

Các anh em trở về xứ Ca-na-an và báo cho cha mình rằng Giô-sép vẫn còn sống và hiện đang là người cai quản đất nước Ai Cập. Gia-cốp vô cùng vui mừng khi nghe tin ấy. Ông nói: “Như vậy là đủ cho ta rồi! Con trai ta vẫn còn sống, và giờ đây ta sẽ được gặp lại nó trước khi ta qua đời.” Đức Chúa Trời đã ở cùng Giô-sép trong mọi hoàn cảnh khó khăn. Ngài đã dùng Giô-sép để giải cứu gia đình mình và nhiều người khác khỏi nạn đói. Giấc mơ mà Giô-sép đã nhận được từ nhiều năm trước cuối cùng cũng đã trở thành sự thật. Đức Chúa Trời luôn thành tín với Giô-sép và giữ trọn kế hoạch tốt đẹp của Ngài.

Khi chúng ta tin cậy Đức Chúa Trời như Giô-sép, Ngài cũng có thể dùng chúng ta để giúp đỡ, tha thứ và đem sự cứu giúp đến cho người khác.

Câu gốc Sáng thế ký 45:5 “Đức Chúa Trời đã sai tôi xuống đây trước các anh để bảo tồn mạng sống.”

2.05 CÁC ANH EM CỦA GIÔ-SÉP TẠI AI CẬP – HƯỚNG DẪN DÀNH CHO GIÁO VIÊN

SÁNG THỂ KÝ 42-45

NHỮNG ĐIỂM CHÍNH:

- 1) Giô-sép là người cai quản toàn bộ đất nước Ai Cập. Trong bảy năm được mùa, ông đã tích trữ rất nhiều lương thực để chuẩn bị cho những năm đói kém. Vì vậy, khi nạn đói xảy ra, người dân từ khắp nơi đến Ai Cập để xin mua lương thực.
- 2) Cha của Giô-sép là Gia-cốp và các anh em ông sống tại xứ Ca-na-an. Họ cũng cần lương thực, nên Gia-cốp đã sai mười người con trai đến Ai Cập để mua thức ăn.
- 3) Giô-sép bảo các anh phải chứng minh mình là những người trung thực bằng cách đưa em trai út là Bê-ni-mi-n đến Ai Cập. Giô-sép biết họ là các anh của mình, nhưng các anh lại không nhận ra ông chính là Giô-sép.
- 4) Khi Bê-ni-mi-n được đưa đến Ai Cập, Giô-sép bí mật cho đặt một chiếc chén bạc vào trong hành lý của em mình. Sau đó, ông buộc tội Bê-ni-mi-n đã lấy cắp chiếc chén và nói rằng cậu phải ở lại làm nô lệ.
- 5) Giu-đa, một trong các anh của Giô-sép, đã xin được ở lại làm nô lệ thay cho Bê-ni-mi-n.
- 6) Cuối cùng, Giô-sép cho các anh biết ông chính là em trai của họ. Ông bảo họ trở về nhà, đưa cha mình cùng toàn thể gia đình và các đàn gia súc đến Ai Cập. Giô-sép hứa sẽ chuẩn bị một nơi để mọi người sinh sống và được chăm sóc.

CÂU HỎI:

- 1) Công việc của Giô-sép với tư cách là người cai quản Ai Cập là gì?
- 2) Gia-cốp đã làm gì khi gia đình ông cần lương thực?
- 3) Giô-sép yêu cầu các anh em đưa ai trở lại Ai Cập?
- 4) Giô-sép đã làm gì để buộc tội Bê-ni-mi-n là người lấy cắp?
- 5) Ai đã nói rằng mình sẽ ở lại làm nô lệ thay cho Bê-ni-mi-n?
- 6) Sau khi cho các anh biết mình là ai, Giô-sép đã bảo họ làm gì?

TRẢ LỜI:

- 1) Công việc của Giô-sép là tích trữ lương thực trong những năm mùa màng bội thu để có đủ thức ăn cho những năm đói kém sau này.
- 2) Gia-cốp đã sai mười người con trai của mình đến Ai Cập để mua lương thực.
- 3) Giô-sép yêu cầu các anh em đưa người em út là Bê-ni-mi-n trở lại Ai Cập.
- 4) Giô-sép bí mật đặt một chiếc chén bạc vào trong hành lý của Bê-ni-mi-n.
- 5) Giu-đa, một trong các anh em, đã nói rằng ông sẽ ở lại làm nô lệ thay cho Bê-ni-mi-n.
- 6) Sau khi cho các anh biết mình chính là Giô-sép, ông bảo họ trở về nhà, đưa cha mình, toàn bộ gia đình và các đàn gia súc đến Ai Cập. Ông hứa sẽ chuẩn bị nơi ở cho họ và cung cấp lương thực để họ sinh sống.

Giô-sép đã tha thứ cho các anh em mình dù họ từng đối xử rất tệ với ông. Đức Chúa Trời đã dùng cuộc đời của Giô-sép để cứu gia đình ông và nhiều người khác khỏi nạn đói. Câu chuyện này dạy chúng ta rằng Đức Chúa Trời có thể biến những điều khó khăn thành điều tốt đẹp khi chúng ta tin cậy Ngài. Khi chúng ta tin cậy Đức Chúa Trời như Giô-sép, Ngài có thể dùng chúng ta để giúp đỡ, tha thứ và giải cứu người khác.

Câu gốc Sáng thế ký 45:5 “Đức Chúa Trời đã sai tôi xuống đây trước các anh để bảo tồn mạng sống.”

